

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

נדב גולדמכר ז"ל

ילדות

נדב נולד בי"ג בשבט תשנ"א (27/1/1991) בבאר שבע. בנם השני של שוש ואריה, אח לניר, פז ומאי.

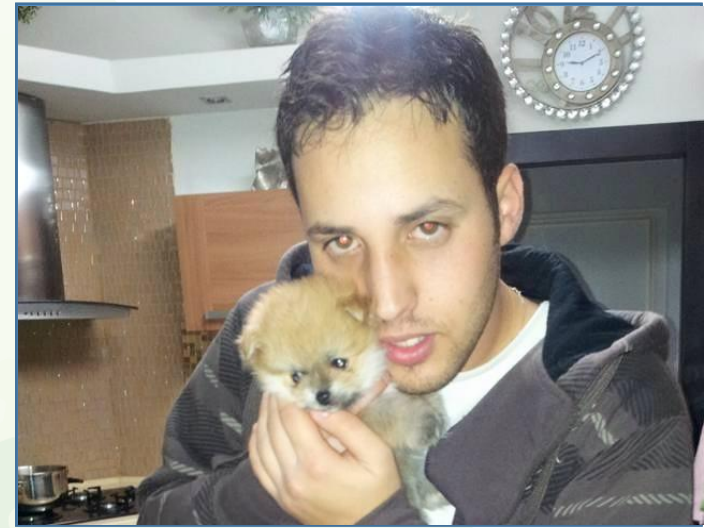
נדב למד והתחנך בבית הספר היסודי "היובל" שבבאר שבע ובתיכון "מבואות הנגב" שבקיבוץ שובל. הוא התמודד עם הפרעת קשב והיפראקטיביות, ולפיכך הוריו ומוריו נלחמו כדי שיסיים שתים-עשרה שנות לימוד. למרות הקשיים הרבים, הוא צלח זאת בעזרת משפחתו העוטפת, המחבקת והמכילה ובתמיכת בית הספר.

על הילד שהיה

נדב נולד בין האזעקות של מלחמת המפרץ. הוא היה ילד חם, אוהב ומלא שמחת חיים. הוא היה ילד מיוחד, שידע מה הוא רוצה ומה לא רוצה, ותמיד עמד על שלו. הוא גדל, התפתח וגילה לעצמו ולרבים שאהבו אותו – מי הוא ועד כמה הוא יכול. וכל זה בצניעות, בשקט, בדבקות באמת, בכנות, בשותפות ובחשיבה מיוחדת שאפיינה אותו.

גיל ההתבגרות

נדב גדל להיות נער יפה עם חיוך מקסים ומלא בהומור. נדב בלט בצניעותו וכנותו. הוא היה עם לב זהב, חברותי, מלא ברוח התנדבות, אכפתיות ודאגה לחבריו ולמשפחתו. נדב היה חדור מוטיבציה וכאשר שם לו מטרה הוא הצליח לממש אותה. בזכות תבונתו ופיקחותו ידע לגשר בין חבריו וגם בקרב בני המשפחה. הוא הקשיב וייעץ. חבריו מדגישים את האהבה לזולת ואת הנתינה שלו לאחרים. "נדב היה נפש מדהימה, מלח הארץ, והחיוך שלו ליווה אותו כל הזמן", אמר אחד החברים. "הוא נתן מעצמו לאחרים ותמיד שם את עצמו אחרון בתור."

תחביבים ותחומי עניין

נדב אהב להתאמן בחדר כושר ולחטב את גופו. הוא השקיע המון זמן באימוני חדר כושר ובלימוד על תזונה נכונה ועל תרגילים שונים לפיתוח הגוף ואף תיכנן בעתיד ללמוד תואר בתזונה ולהפוך את התחביב למקצוע של ממש.

בנוסף, נדב אהב מאוד לבשל. הוא היה מכין למשפחתו ארוחות ואפילו היה ממציא מתכונים בעצמו.

נדב אהב מוזיקה ישראלית ובעלי חיים בהם היה מוקף בקביעות, כמו כן, נהנה לבלות עם חבריו במסעדות ובפאבים, ולטייל בארץ. נדב תכנן לעשות את "שביל ישראל" מהנקודה הצפונית ביותר ועד לנקודה הדרומית ביותר

תחביבים ותחומי עניין

בזמנו הפנוי התנדב בעמותת "נחלי אמונה" גמ"ח וסייע בחלוקת ארגזי מזון למשפחות קשות יום. בנוסף לכך, שימח ילדים מאושפזים במחלקת הילדים בבית החולים "סורוקה" בבאר שבע בהפעלות עם בלונים.

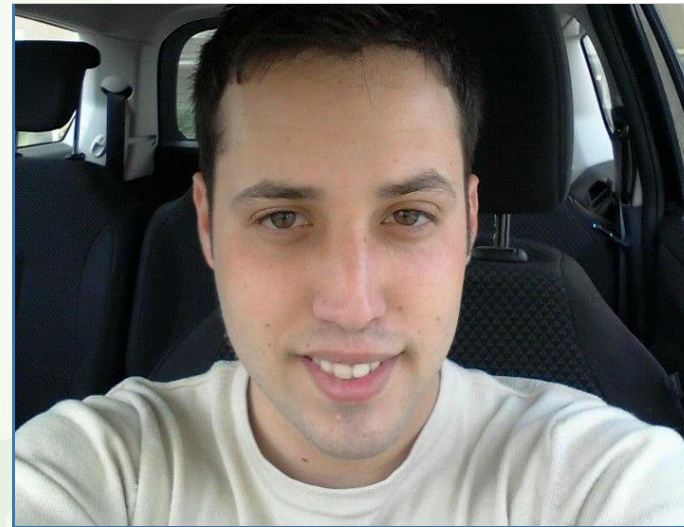
למרות תחביביו הרבים, לעולם לא שכח להקדיש את שעותיו לאחותו הקטנה מאי שאותה אהב מאוד.

הגיוס לצה"ל

הוא החל את שירותו הצבאי במחנה ג'וליס בתפקיד נהג ביחידת מתפ"ש (מתאמי פעולות הממשלה בשטחים), אך שאף להגיע ליחידה קרבית, לתרום יותר ולשרת שירות משמעותי. לאחר שמונה חודשים של מאבק עיקש, בקשתו נענתה בחיוב והוא עבר ליחידה קרבית. נדב יצא לטירונות חוזרת, הפעם במסלול קרבי בחיל תותחנים, בבסיס שְבֵטָה.

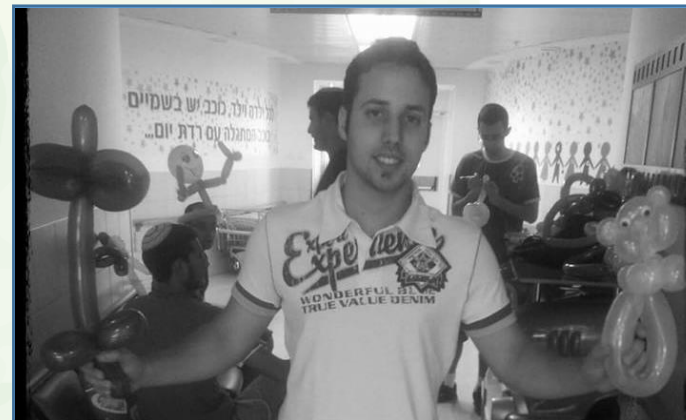
השירות הצבאי

לאחר הכשרה של שמונה חודשים שובץ בסוללת אלון בגדוד "נמר", ולאחר מכן כנהג קרבי ועוזרו של מסו"ל (מפקד הסוללה) רס"ן רז היימליך, שאיתו הקים את סוללת "גרניט" בגדוד. בשנה וחצי של שירותו בסוללה הוא פרח ונהנה מאוד. בתפקידו הקרבי תפקד נדב כחייל למופת, תוך סיכון עצמי, ביצע כל משימה שהוטלה עליו, ופעל תמיד בנחישות ובצניעות. הוא דאג לחיילי הסדיר, חש אחראי להם והקצינים הרגישו שהוא כאחד מהם.

לאחר השחרור

לאחר שחרורו הצבאי החליט נדב להקדיש את זמנו ללימודים. הוא למד במכללת "קיי" בבאר שבע, עבר את הבחינות בהצלחה רבה וממוצע הציונים הגבוה אפשר לו לתכנן את המשך לימודיו ולהגשים את חלומו: להתפתח בתחום התזונה וקידום אורח חיים ספורטיבי ובריא. שוב הוכיח לעצמו ולסובבים אותו שהוא יכול. במקביל ללימודים עבד נדב כמפעיל מתקן בחברת "רותם אמפרט נגב בע"מ".

מועד הנפילה

במהלך מבצע "צוק איתן" חיכה וציפה שיקראו לו. ואכן, ב-17 ביולי 2014 נקרא בצו 8 בתום משמרת לילה במפעל, והתייצב ראשון כדי לתמוך בכוחות הסדירים שנכנסו לעזה. נדב נפל בקרב במבצע "צוק איתן" בעת היתקלות עם מחבלים סמוך לקיבוץ ניר-עם שבגבול עזה, ביום כ"ג בתמוז תשע"ד (21.7.2014). בן עשרים ושלוש היה בנפלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בבאר שבע. הותיר אחריו הורים, שני אחים ואחות. נדב הועלה לדרגת רב סמל לאחר מותו.

ניר אחיו של נדב: "אין יום שאני לא חושב עליך, אין יום שאני לא מתגעגע אליך. אתה כל כך חסר לי בחיים, בבית, ביחידת דיור שלנו. אני לא יכול לתאר לך את ההרגשה הזאת של לראות כל בוקר וכל ערב דלת סגורה שאתה יודע שלא תיפתח על ידך יותר בחיים, את ההרגשה שחסר מישהו שיריב איתך על המקלחת ושתצטרך להסתדר איתו על הרכב... זאת הרגשה נוראית..."

מפקדו רס"ן טאיטו: "גידלתם בן למופת", אמר המפקד להוריו. "לא ניתן להיות טוב מזה. הוא ביצע כל מטלה, וסייע בנחישות ובצניעות ובלי הרבה רעש. נתתם לו חינוך וערכים אשר הוטמעו היטב בליבו ובקרבו. אני מודה ומחבק אתכם, וכואב את כאבכם, ומצדיע למי שנתן את חייו למעננו ולמען מדינת ישראל".

הספדים

מבית ספר מבואות הנגב ספדו לו: "התברך בחלקנו להכיר אותך, נער רודף צדק וכבוד לכל אדם באשר הוא, והנתינה והעזרה חלק משמעותי מחייך. אם לא הספקנו לומר לך, נדב, אנו גאים בך על מי שהיית".

מירב מרחבי יועצת בית ספר "מבואות" הנגב ספדה לו: "היית מיוחד בדרכך, לא הולך בתלם כמו כולם. מבין את הסובבים אותך ומפלס את השביל המיוחד המתאים לך. כי אתה ידעת, נדב, שאין עוד דומה לך בעולם. ברגישות, באומץ, בכנות, בתבונה, בהכרת העצמי ובקשיים שלך. לא התפשרת על עקרונותיך, כי הם היו כנר לרגליך."

הנצחה

השביל של נדב

השביל הינו תחילתו של מרחב חושי-תנועתי המהווה מצע צמיחה לתלמידים ומתן מענה לצרכיהם השונים. בשביל באים לידי ביטוי חמשת החושים – מישוש, ראייה, שמיעה, ריח וכשהעצים שנשתלו יניבו פרי – גם חוש הטעם. השביל מאפשר לתלמידי בית הספר חוויה לימודית חוץ כיתתית מיוחדת ותאפשר לילדים למצוא את האיזון שבין הלימוד ה"שגרתי" לבין זה החושי, תפיסה לימודית המאפיינת את בית הספר.

הנצחה

מצפה לזכר חללי צוק איתן, נדב גולדמכר ומקס שטיינברג בבאר שבע

מתכון עם זיכרון

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

